

personer, der ikke har været sigtet, eller som er frifundet, eller mod hvem påtale er opgivet.

Stk. 2. Politiet må opbevare andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb mod personer, der har været sigtet.

Stk. 3. Oplysninger og materiale, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten nægter at godkende i medfør af § 404, stk. 3, 2. pkt., eller som retten finder uhjemelede, skal straks tilintetgøres.

Ransagning

Ransagningsbegrebet

§ 409. Politiet kan efter reglerne i §§ 409-416 ransage

- 1) boliger og andre husrum, dokumenter, papirer og lign. samt indholdet af aflåste genstande og
- 2) andre genstande samt lokaliteter uden for husrum.

Stk. 2. Ransagning kan ske efter en eftersøgt ting eller ting, der kan være af betydning for en sags opklaring, eller som bør konfiskeres eller udleveres til den, som har fået frataget tingen ved forbyrdelsen, eller efter en mistænkt eller dømt, som holder sig skjult.

Stk. 3. Undersøgelser af lokaliteter eller genstande, som er frit tilgængelige for politiet, er ikke omfattet af reglerne i §§ 409-416.

Stk. 4. Om undersøgelse af en persons legeme og visitation af det tøj, som den pågældende er iført, gælder reglerne i §§ 401-408. Om undersøgelse af breve, telegrammer og lign. under forsendelse gælder reglerne i §§ 384-398.

Ransagning hos mistænkte

§ 410. Ransagning af husrum, andre lokaliteter eller genstande, som en mistænkt har rådighed over, må kun foretages, hvis

- 1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og
- 2) ransagningen må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen.

Stk. 2. Ved ransagning af den i § 409, stk. 1, nr. 1, nævnte karakter kræves herudover, enten at sagen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre anstaltsanbringelse, eller at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen.

Stk. 3. Hvis der under ransagningen hos en mistænkt findes skriftlige meddelelser el.lign., som hidrører fra en person, der efter reglerne i § 143 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen, må der ikke foretages ransagning heraf. Det samme gælder materiale, som hidrører fra en person, der er omfattet af § 145, når materialet indeholder oplysninger, som den pågældende efter § 145 er fritaget for at afgive forklaring om som vidne.

Ransagning hos ikke mistænkte

§ 411. Ransagning af husrum, andre lokaliteter eller genstande, som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, må, jf. dog stk. 2, kun foretages, hvis

- 1) efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre anstaltsanbringelse, og
- 2) der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen.

Stk. 2. Ransagning må endvidere foretages, hvis den pågældende giver skriftligt samtykke til ransagningen eller der i tilslutning til opdagelsen eller anmeldelsen af en forbrydelse gives samtykke af den pågældende.

Stk. 3. Hos personer, som efter reglerne i § 143 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen, er skriftlige meddelelser og lign. mellem den mistænkte og den pågældende person samt dennes notater og lign. vedrørende den mistænkte ikke genstand for ransagning. Hos personer, som er omfattet af § 145, er materiale, der indeholder oplysninger om forhold, som de pågældende efter § 145 er fritaget for at afgive forklaring om som vidne i sagen, ikke genstand for ransagning.

Afgørelse om ransagning

§ 412. Afgørelse om ransagning vedrørende de i § 409, stk. 1, nr. 2, nævnte genstande eller lokaliteter, som en mistænkt har rådighed over, træffes af politiet.

Stk. 2. Afgørelse om ransagning i andre tilfælde træffes ved rettens beslutning, jf. dog stk. 5 og 6. I beslutningen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Beslutningen kan til enhver tid omgøres.